

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 15. Hoe Bernardvs eenen kaeck smeeet verdraeght, ende van sijne
saechtmoedicheyte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

CAPITTEL XV.

Hoe BERNARDVS eenen kaeck-
smeet verdraecht, ende van sijns
saechtmoedicheydt.

DAer is op eenen sekeren tijdt toe
Clarevaux eenen Clerck Regulier
gheromen / seer groote neersticheydt doen-
de / om aldaer Religieus te moghen wo-
den. BERNARDVS heeft hem ghera-
den naer sijn Clooster te gaen / ende niet
willen ontfanghen : waer op desen solli-
citant antwoorde : Waerom hebt ghy
dan in uwe boecken soo grootelijck de
volmaecktheydt ghepzen ende ghere-
commandeert / ist dat ghy daer toe niet
en wilt helpen die uwe hulpe vereyscht ?
Ende met seer groote gramscap ontste-
nen zijnde (ghelijck daer naer ghebleken
heeft) heeft gheseyt : Dat ick nu die
boecken hadde / ick soudese scheuren.
Waer op hem BERNARDVS heeft ghe-
antwoort : Ick meyne ghy in geen van die
ghelesen hebt / dat ghy in u Clooster niet
en kunt volmaeckt wesen / de beternisse
dan manieren / niet de veranderinghe der
placise (soo my ghedenckt) hebbe ick in
allen myne boecken gherecommandeert.
Dit hoorzende heeft een kaecksmeet aen
BER.

Bernar-
dus een
kaeck-
smeet ge-
kregen
hebben-
de, ver-
geeft het
den slaeg-
gher son-
der vra-
ke.

BERNARDVS ghegeben / soo stijf dat
sijne kaecke root wiert ende op-swol:
D'omstaenders hebben desen bbofen
mensch aengheballen / maer BERNAR-
DVS heeft haer dooz de liefde van CHRIS-
TVS ghebeden / datse hem gheen quaet
doen en soubē/maer stillekens wegh-lep-
den ende sorghe booz hem draeghen /
d'welck hy soo straffelijck gheboden heeft
dat desen miserabelen mēsch vzeesende en
hebēde sonder slach oft stoot ontcomē is.

Hier-en-boven heeft BERNARDVS
seer uptnemende gheweest in vryheyt des
gheests / maer ghemaeticht met ootmor-
dicheydt ende saechtmoedicheydt / soo dat
hy scheen op een wonderē manier nie-
mant te vzeesen ende een-iegelijck eeren/
berispinghen ghebruyckten hy seer sel-
den / liever soetelijck vermaenende ende
biddende. Hoe noode hy eenigh suet
woordt sprack / is daer upt ghenoech te
berstaen / dat hy hier in sijn selven ghe-
weldt dede. Hy verwonderden hem de
onbeschaemtheuyt van sommighe men-
schen / die ondertusschen beroert zynde /
naer gheen ontschuldighē hoe redelijck
oft voldoeninghe hoe ootmoedighē sp-
was / en wilden hoorē / maer in dese pas-
sie sulcken ghenuchte hebben / dat sy alle
remedien hāten / jaē stoppen haer oozen
slupten d'ooghen met haer handen / ende
doert

Sijne
vryicheyt
des
gheests.

Seer
traegh
in't be-
kijven.

doen alle neersticheyt/ op dat d'opghere-
sen beroerte niet en soude gestift worden.

Hy temde sijn berispinghen niet soo seer
meer een ootmoedighe stilte / als zeegh,

daerige ende staetige antwoorde/ soo dat
hy den wijckenden scheen in-te-vaere/ en

den inbaerenden te wijcken/ want hy sey-
de/ daer als alle-beydepartijen stil-swypgē

is een soete t'saemensprake/ daermen van
d'een sijde swyghet/ een profytige/ en daer-

men gheen van beyden / een schadelijcke.
Daer vā d'ēē en d'ander sijde herde woore

den vallen / is kijn bagie / soo dat eenen
Prelaet meer betaemt daer-en-tusschen

woore de vinghoren te sien / ende naer de
silte der beroerte/ profytelijcker sijn on-

versaeten te straffen : oft (ist dat de saec-
ke soo bereyscht) onderhouden de woore

den handen wijzen-man/ seggende : Den
Proverb.

18.
Een wort niet verbeterd met vvoorden.

Wande berispinghe schryft hy seer pro-
fytelijck in 't twee-en-hiertichste Ser-

moon op 't Boeck der Lof-sanghen/ daer
hy onder allen seyt : Och oft van noode

waere niemant te berispen / 't soude het
beste wesen : maer aenghestien dat wy in

veel dinghen misdaen hebben / soo en
sijmp niet gheoozloft te swyghen / die

God-
vruchtig-
ghen va-
der, sijnen
sone be-
rispende,
moete berispen/ maer de liefde d'winght
hy niet. Ist dat ick berispe ende mijn

Noteert
een be-
sunders
vermae-
ninghe in
de beris-
pinghen
te tem-
men.

Proverb.
18.

Noteert
hier veel
de ghe-
steltenisse
van eenē
God-
vruchtig-
ghen va-
der, sijnen
sone be-
rispende,

officie doen / ende nochtans die berispin-
 ghe haer pzoft niet en doet / maer tot
 my ydel wederkeert / ghelijck eenen to-
 derom-bottende pyl / hoe meynt ghy-
 den bzoeders dat ick alsoan te moede bent
 En be ick niet in anxt / En word' ick niet
 ghequelt / Ende spzeek ick ypt auctho-
 tept als eenen Oversten / want ypt wijf-
 heyt en kan ick niet / soo worde ick ghy-
 praemt van twee zijden / ende welcke ick
 wil berkiefen / en wete ick niet; my te be-
 haegē in't gene ick gesprokt hebbe / want
 ick hebbe mijn officie ghedaen / oft p-
 ntitentie te doen vooz mijne ghesproken
 woorden / want dat ick begheert hebbe
 en hebbe niet verkreghen. Soo was
 BERNARDVS ghestelt als hy pemaent
 berispen : Ende een luttel boozder in't
 selve Sermoon seyt hy noch : Ghy sal
 my misschien seggen / dat 't goet weder-
 om tot my keert / ende mijn siele verlost
 hebbe / supber zijnde van 't bloede der
 mensche die ick berispt hebbe om dat hy
 sijn leven soude beteren. Maer al is dat
 ghy ontallijcken daer meer hy-boeght
 ten sal my niet helpen / noch vertroosten
 ist saecken dat den mensche verlost
 gaet. Al oft ick dooz dese berispin-
 ghe meer de voldoeninghel mijnder officie ge-
 sochte hadde als sijne beternisse / want
 wat moeder isser / die alle sozge en-
 neer-

De groo-
 te sorghe
 van Ber-
 nardus
 in't be-
 rispen.

neersticheyt ghedaen heeft om haer sieck
kindt te ghenesen, ist saecken sy ten lesten
siet dat al verlozen moeyte is / om dat
kindt moet sterben / die sal ophouden
van krijten &

CAPITTEL XVI.

Hoe BERNARDVS altijd de
vreed-saemicheyt bemint heeft.

BERNARDVS in alle de voorszmelde
Deughden uyt-stekende / heeft daer-
m-boven eenen grooten lief-hebber van

vreedsaemicheyt ghetweest; want als pe-
mant yet van hem op een onbehoorzelyc-
ke manier begheerden ende dat weyger-
den / booz de tweede repse wederom co-
ren.

rende / en liet hem sonder contentement
niet dooz-gaen; om dat hy uyt natuere-
lycke ghenegentheyt (ghelijck hy ons sel-
ver dickwils beleden heeft) allen schan-
dael haetten / ende de moepelijckheyt van
den-iegelijck te verdraeghen hem seer
maer was / nochtans niet te gheboelen
onmogelijck scheen te wesen. Soo dat
hy niemant en versmaede / ende nie-
mandts schandael cleyn achtten / al ist
saecken dat hy de waerheydt Godts ende
rechtverdycheydt boozstelden. Hierom
dickwils alst van noode was de qua-
de